

Viața după facultate

Maria-Camelia Niță

(specializarea *Limba și literatura japoneză – Limba și literatura engleză*, promoția 2018)

Sunt Camelia. În 2018, îmi încheiam cei 3 ani de studii ...japoneze la Facultatea de Litere, Universitatea Babeș-Bolyai. Îmi amintesc că, la primul curs de *Limba japoneză* din anul I, mi s-a oferit „microfonul” pentru a da glas primei mele ...întâlniri cu limba, literatura sau cultura japoneză, ca să-mi motivez alegerea specializării, iar, în anii studenției, pentru a relata întâlnirea cu Japonia, prin schimbul de experiență de la Universitatea Sapporo Gakuin.

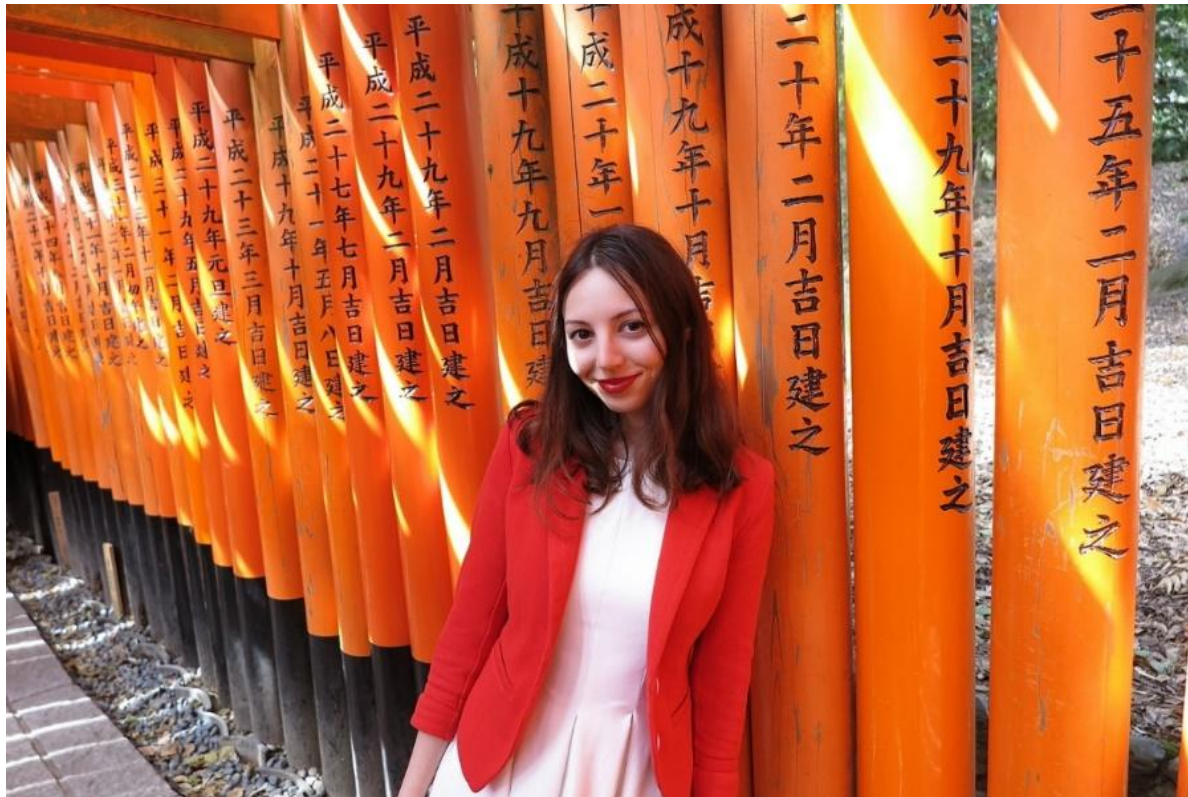

Și azi, 5 ani mai târziu, revin pentru o continuare a poveștii, la invitația foștilor mei profesori. Cred că aproape toți profesorii își doresc să știe drumul pe care-l urmează foștii studenți și care a fost impactul zecilor sau chiar sutelor de ore petrecute împreună, pentru ...împărtășirea multitudinii de cunoștințe, asupra vieții lor. Înțeleg această perspectivă deoarece mă aflu și eu în postura de profesor acum. Să vedem totuși cum s-au derulat lucrurile.

Dintotdeauna, dacă am găsit ceva care să îmi capteze interesul și îmi imaginam că îmi va fi benefic într-o anumită măsură, m-am dedicat cu pasiune. Iar dacă mă uit puțin înapoi în timp, pot observa cum, fără a planifica neapărat, am făcut, de-a lungul timpului, pași, - unul câte unul - , care m-au adus mai aproape de unde sunt acum. De pildă, în școala generală și în liceu luam meditații la română și engleză, nu din necesitate, - aveam deja note bune la școală -, ci din curiozitate, plăcere și dorința de perfecționare. Cu siguranță mi-ar fi prins bine să iau mai degrabă meditații la alte materii unde mai scârțâia situația, dar, la un moment dat, mi-am dat seama că nu era obiectivul meu să fiu eleva de 10 la toate; eram mulțumită să am note bune în general, să fiu printre primii, dar să excelez cu adevărat în ceea ce mă pasiona.

Au fost momente când tocmai profesorii mei de română și engleză mă scoteau din zona de confort și mă provocau să vin în fața clasei, să le explic colegilor asemeni unui dascăl, să țin prezentări, să particip la nenumărate concursuri și activități extracuriculare. M-au susținut foarte mult pentru că au văzut în mine un potențial pe care m-au ajutat să îl ...cresc, să îl pun în valoare, și le sunt recunoscătoare. Mi s-a recomandat chiar de câteva ori drumul spre profesorat pe vremea când încercam să decid ce facultate să urmez și cum o să-mi croiesc calea în viață. Nu am crezut că se va întâmpla și nici nu aveam acest scop, dar, cum îmi place mie să spun, s-au aliniat astrele, Universul a conlucrat și iată-mă!

Cum spuneam, inconștient, făceam pașii în direcția aceasta. În liceu, am fost înscrisă la secția de filologie, intensiv engleză. În plus, ofeream și meditații la română și engleză. Bun. Mai departe. Am continuat cu Facultatea de Litere, specializarea Limba și literatura japoneză - Limba și literatura engleză. Pe lângă faptul că m-am devotat studiului limbii japoneze trup și suflet, în sensul că învățam ore în șir, în fiecare zi, pentru facultate, iar biblioteca era a doua mea casă, mai făceam și alte activități extracuriculare care m-au ajutat. Mi-am făcut mulți prieteni japonezi online și în persoană, am făcut schimb de ...informații lingvistice, petreceam ore întregi pe Skype încercând să ...îngaim câteva fraze în japoneză. Știm cu toții cum e la început, ai capul plin de vocabular și structuri gramaticale, dar, când vine partea de audiere și conversație, simți că ți s-a golit tot creierul...

Am ajuns în multe situații, uneori inconfortabile, provocate de rușinea de a face greșeli, de a mă bloca, de a fi judecată, dar am învățat să trec peste acele blocaje interioare. Țelul meu era, pur și simplu, atingerea unui nivel conversațional în japoneză care să-mi permită să formez conexiuni autentice cu oamenii. De fiecare dată când aflu că vin japonezi prin Cluj, mă ofeream să fiu micul lor ghid turistic, în felul acesta exersându-mi și eu japoneza, dar formând și prietenii. Uneori chiar făceam lucruri mai nebunești. De exemplu, abordam, prin parc sau pe la restaurante, persoanele care păreau a fi japoneze. Salutăm în japoneză, îmi ceream scuze de deranj și ceream confirmarea dacă erau japonezi și întrebam ce îi aducea pe meleagurile noastre. Bineînțeles că erau surprinși, dar îmi răspundeau stârniți de curiozitate și de acolo ne întindeam la povești mai lungi. Au fost situații când am format prietenii atât de puternice în mediul online, încât au fost persoane care au bătut drum lung tocmai din Japonia pentru a mă vizita în România și le-am fost profund recunoscătoare.

Eram nespuse de fericită când învățam lucruri noi la facultate pe care le puteam pune apoi în practică în interacțiuni reale cu japonezii. N-o să mint, a fost extrem de greu, nu e tipul de limbă pe care o înveți ...fluierând. Însă aveam o sete de cunoaștere imensă și o admirație față de cultura japoneză extraordinară, lucruri ce m-au ajutat să depășesc momentele mai grele din procesul de învățare. Eram fascinată de modul lor de a gândi, filozofia lor de viață și cum toate își găseau un ecou în limbă.

Punctul declanșator pentru mine a fost momentul în care am început să fac schimb ... lingvistic cu un japonez: el mă ajuta cu japoneza, iar eu îl ajutam cu engleza. El își finalizase recent pregătirea de specialitate pentru a deveni profesor și începuse să predea online. În timp ce îi explicam unele noțiuni în engleză, el mi-a spus: „Cât de bine și de clar explici! Nu știu dacă plănuiești asta, dar cred că trebuie neapărat să predai și tu. Te-ai gândit să te faci profesoară?”. M-a luat prin surprindere. Era ceva ce mai auzisem, dar nu, nu luasem neapărat în considerare... Poate pentru că definiția mea pentru profesorul clasic era diferită de cea pe care o am acum. Nu mă vedeam intrând în clasă cu un catalog în mână, gata să înfrunt o clasă de copii sau adolescenți dintre care majoritatea vrea să fie oriunde altundeva numai nu la oră și să îi sperii cu teste și note. Însă acest amic japonez mi-a oferit ideea de a preda pe o platformă internațională, care presupunea lucrul cu adulții 1 la 1, acolo unde începuse și el. Mi-am zis să încerc, de ce nu?!; eram încă studentă și mi-ar fi prins bine niște bani de buzunar.

Jing Yan

140 English lessons

This is my 100th class with Camelia !Thank you (multumesc mult) for being here with me through all these adventurous classes. We always have a good laugh in this life experience sharing and I am confident to say I know you really well like a good friend because you gave me a chance to know you personally. It would be easy to take you for granted, but it is difficult to forget your inspirational words. You inspire me to find new hobbies, try new adventures, meet new people, which I probably would avoid without your guidance. Your personality is cheerful, sweet and supportive, I was a very shy person before I met you, you made me understand that people can also be so nice and wonderful, you opened the wall for me to people and I can't thank you enough for that! Not only do I think you are my tutor, but also my mentor and a close friend. You bring me so much joy in my life, and also gave me a good lesson on how to be a gentleman in general. Again I can't imagine learning without you :D

Aug 31, 2017

Marleen

February 3, 2019 · Lessons: 48

I've been studying with Camelia for a few months now, and I definitely recommend her to anyone wanting to learn Romanian! She is patient and takes the time to explain things until you understand it, but she also motivates you to try hard and move forward. She is a fun and motivating teacher, and I always enjoy the lessons! I think the lessons balance new grammar, exercises, review and conversation well :)

Daniel

May 29, 2019 · Lessons: 65

Camelia is an amazing teacher and very understanding. Excellent with total beginners of Romanian. As an American college instructor myself the highest praise I can possibly give somebody is my time. I feel my time learning Romanian with Camelia is time well spent. The upshot? Highly recommended!

Am început prin a preda *part-time* engleză și româna ca limbă străină. Nu aveam prea mari așteptări. Dar a venit primul student, apoi a venit și al doilea și tot așa. Nu îmi venea să cred! Cererea creștea, iar eu iubeam să predau! Studenții veneau din pură plăcere și interes. Îmi pregăteam mereu materiale diverse și interactive și mi-am conturat propriul stil de a preda. Prietenii mei chiar mă dojeneau că lucrez prea mult și nu mai ies în oraș. Nici măcar nu mai era vorba despre acei bani de buzunar. Întâlneam atât de mulți oameni interesanți din întreaga lume și nu doar că eu îi învățam pe ei, dar aveam șansa, la rândul meu, de a-mi lărgi orizonturile, învățând despre culturile și perspectivele diverse pe care le expuneau.

După ce am terminat facultatea, am mers la diferite interviuri la corporații, dar nu mă regăseam în acel mediu. Așa că am continuat să predau. Am lucrat la îmbunătățirea abilităților mele de limbă japoneză, am urmat mai multe cursuri la academii japoneze, lecții private cu profesori japonezi și am integrat și japoneza în munca mea. Profesorii mei japonezi m-au remarcat, unii dintre ei mi-au devenit prieteni apropiați cu care păstrez și acum legătura, alții mi-au oferit sprijin și m-au invitat să predau alături de ei.

Sunt 6 ani de când predau română, engleză și japoneză studenților de pretutindeni, de la copii și adolescenți, până la adulți și chiar vârstnici. Până în prezent am avut oportunitatea de a lucra alături de aproximativ 500 de studenți din peste 50 de țări. Am călătorit mult prin lume și am predat în același timp. Printre studenții mei s-au numărat doctori, ingineri, profesori, scriitori, avocați, IT-ști, actori, cântăreți, diplomați și mulți alții. Ce paletă incredibilă de suflete și medii culturale, ce bogăție de experiențe!

Totul s-a întâmplat natural, totul a curs fluid. Eu doar mi-am urmat visurile și intuiția. Pentru mine, când m-am înscris la Facultatea de Litere, nu aveam stabilit clar ce voiam să fac mai departe – să devin translator, interpret, profesor, editor, scriitor, cercetător etc. Am ales această facultate pentru că eram pasionată de limbi străine, de cultura japoneză și, după cum spuneam, îmi doream să formez conexiuni cu oamenii. Cred că mi-am atins obiectivul. Și sper ca toți studenții care aleg să învețe pe băncile aceleiași facultăți pe care am ales-o și eu să își urmeze țelurile cu bucurie, dăruire și sârguință.

 Bianca
67 Japanese lessons

Camelia is an amazing teacher! I've been doing Japanese lessons with Camelia 先生 for a year now and I must say she is so sweet, patient, and supportive. I love when she shares stories from her own experience about the culture and language. The lessons are always interactive and well structured. She explains the grammar in a really good way and gives extra real-life examples. Camelia先生 really encouraged me to speak the language even if I make a lot of mistakes. She really is an excellent teacher and an amazing person! Looking forward to the next lesson! =)

Mar 20, 2022

 Josh Jones
52 Japanese lessons

Camelia has made learning Japanese fun and interesting! 😊 I set a challenging goal for myself to learn enough Japanese to take the N3 test within 3 years of when I began studying. We're a year into the process now and I am on track to make an attempt at the N4 test this winter. Camelia made this possible by breaking dense language textbooks into manageable chunks that I could work on each week. She has provided patient corrections during our weekly lessons and is always willing to answer my (sometimes silly) questions along the way. 🙌 If you are looking to learn Japanese with a teacher, I would 110% recommend working with Camelia. ✨

Apr 28, 2022

Iubesc să predau! Dar, în același timp, am atât de multe alte pasiuni și interese pe care vreau să le explorez mai mult și cărora îmi doresc să le dau voce. Scriu aceste rânduri din Dublin, al 4-lea meu „acasă”, iar, în curând, Londra va deveni al 5-lea, prin următoarea relocare. Sunt mereu în căutare de noi aventuri și experiențe. Mai târziu mă văd în Tokyo, poate Paris ori New York. Cine știe. Îmi dau voie să visez și să îmi urmez visurile. Orice e posibil în viață. Îmi voi încheia povestea aici cu unul dintre mottourile mele preferate:

„Am să ies din casă și-am să merg fără grabă, un obstacol am să fiu, împotriva vântului” (Simona Popescu)

